

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1442/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.205/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Székesfehérvári Járásbíróság 5.P.20.681/2024/14. számú végzése, a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.394/2024/5. számú végzése, illetve a Kúria Pfv.II.20.205/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Álláspontja szerint a bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a B) cikk (1) bekezdésével.
- [3] Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [4] Az indítványozó (a peres eljárásban felperes) jogelődje, egy gazdasági társaság és egy 12 lakásos társasház között, aminek a panasz benyújtásakor a tulajdonosai az alperesek, vállalkozási szerződés jött létre 2005 októberében, a társasház a szerződésből eredő fizetési kötelezettségeinek azonban csak részben tett eleget. A követelés fennmaradó részét a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság az általa kibocsátott jogerős fizetési meghagyással megítélte jogelődje részére. A társasház önként nem fizetett, a megindított és a panasz benyújtásakor is folyamatban lévő ezen követelés behajtására irányuló végrehajtás ugyanakkor nem vezetett eredményre fedezethiány miatt. A gazdasági társasággal kötött engedményezési szerződés útján megszerzett követelés behajtása érdekében az indítványozó 2007-től kezdve több bírósági eljárást is indított az alperes társasházi tulajdonosok, mint sortartó kezesek ellen, ezek egyikében a Kecskeméti Járásbíróság 19.P.21.911/2013/30. számú ítéletében elbírálta

a kötbérigényt, és kötelezte a társasház akkori tulajdonosait – mögöttes felelősségük alapján – meghatározott összegű tőke, az eredetileg kikötött késedelmi kötbérhez képest mérsékelt összegű késedelmi kötbér, illetve a perköltség megfizetésére. Ezt az ítéletet másodfokon eljárva a Kecskeméti Törvényszék 2015. március 3-án kelt, 4.P.22.261/2014/4. számú ítéletével helybenhagyta (a továbbiakban: előzményperek).

- [5] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó az alperes társasházi tulajdonosokat 2024-ben újból teljesítésre szólította fel. A felszólítás eredménytelen eltelte után – a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (3) bekezdésben foglalt sortartásos kezesség szabályaira hivatkozva – az alperesekkel, mint kötelezettekkel szemben fizetési meghagyások kibocsátását kérte. A 2024. február 9. napján kelt fizetési meghagyások az előzményperekben az indítványozó részére meg nem ítélt eredeti kötbérigénynek a 2019. január 1-től 2023. december 31-ig terjedő időre számított részének, illetve az előzményperekben megállapított perköltség (összesen 2 767 714 Ft) megfizetésére vonatkozott.
- [6] A fizetési meghagyásokkal szemben az I-XVI. rendű alperes társasházi tulajdonosok képviselőjében fellépő ügyvédi iroda 2024. február 24. napján ellentmondást terjesztett elő. Az alperesektől származó meghatalmazások kelte 2024. február 23. napja, ugyanakkor a VIII. rendű alperes részére csak 2024. február 26-án került kézbesítésre a fizetési meghagyás iránti kérelem, míg a XI., XIII., XIV. rendű alperesek vonatkozásában 2024. március 1-én állt be a kézbesítési vélelem. Az ellentmondások miatt perré alakult ügyeket az elsőfokon eljáró Székesfehérvári Járásbíróság egyesítette, majd a tartozás megfizetésére irányuló eljárást ítélt dologra hivatkozással a 2024. augusztus 2-án kelt, 5.P.20.681/2024/14. számú végzésében megszüntetette.
- [7] Az elsőfokú bíróság érvelése szerint a Kecskeméti Járásbíróság 19.P.21.911/2013/30. számú ítéletével a perbe hozott kötbérigényt már jogerősen elbírált. Az elsőfokú bíróság úgy értelmezte a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (3) bekezdését, hogy a társasházi közösség egészét terhelő kötelezettségek teljesítéséért a mindenkorai tulajdonosok felelnek. Ebből következően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az előtte folyó perben és az előzményperekben alperesként perben álló társasházi tulajdonosok esetében a félazonosság fennáll. Az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtette továbbá, hogy a felperes indítványozó a perben ugyanazon fizetési meghagyásból eredő és a társasháztól be nem hajtható követelés után járó késedelmi kötbért kívánta behajtani, mint az előzményperekben, ebből következően a felperes indítványozó által hivatkozott tények, illetve az érvényesíteni kívánt jog tekintetében is elfogadta az ítélt dolog megállapításához szükséges azonosságot.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes indítványozó fellebbezést nyújtott be, amelyben többek között arra hivatkozott, hogy az alperesek nevében eljáró ügyvédi iroda három esetben egyértelműen bizonyíthatóan érvénytelen meghatalmazással rendelkezett, ezt azonban a bíróság nem vizsgálta.

- [9] A másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék a 2024. november 6-án kelt, 1.Pkf.394/2024/5. számú végzésében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróságnak a kötbérigényre vonatkozó jogi álláspontját. Egyebekben kifejtette, hogy a felperes indítványozó alaptalanul hivatkozott arra a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést vétett volna, amikor a Pp. 258. § (5) bekezdésében foglaltakkal szemben nem vizsgálta azt, hogy minden alperes ellenmondott-e a fizetési meghagyásnak, az ellentmondások jogszerűek voltak-e, illetve az arra jogosulttól származtak-e, továbbá, hogy minden alperestől van-e a képviselőnek meghatalmazása. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság rögzítette, hogy az indítványozó felperes által kifogásolt meghatalmazásoknak az általa kiállítani kérelmezett fizetési meghagyások kézbesítési idejéhez képest korábbi keltezésének körülménye nem zárja ki azt, hogy a kifogással érintett alperesek a megjelölt kézbesítési értesítések törvényi határidejét megelőzően már tudomást szereztek a kibocsátott fizetési meghagyások tartalmáról, és ennek ismeretében bízták meg a jogi képviselőjüket az ellentmondás előterjesztésére.
- [10] A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben két jogkérdést vetett fel: egyrészt vitatta az alperesek jogi képviselője meghatalmazásának érvényességét és ennek folytán a fizetési meghagyás elleni ellentmondás hatályosságát, másrészt – arra hivatkozással, hogy követelése legfeljebb csak részben minősülhet ítélt dolognak – sérelmezte az alperesek mögöttes felelőssége megállapításának hiányát. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.II.20.205/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 258. §-ának megsértésével kapcsolatos részében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 415. § (1) bekezdés e) pontja, míg a felülvizsgálati kérelem társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (3) bekezdésének megsértésével kapcsolatos részére vonatkozó engedélyezési kérelmet a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján teljes egészében visszautasította.
- [11] A Pp. 258. §-ának megsértésével érintett első jogkérdéssel kapcsolatban a Kúria megállapította, hogy a Pp. 408. § (1) bekezdés alapján nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg. A Pp. 409. § (1) bekezdése értelmében, ha a felülvizsgálatnak a Pp. 408. § alapján nem lenne helye – ugyanakkor a törvény a felülvizsgálatot más okból nem zárta ki – a felülvizsgálatot a Kúria kivételesen, a Pp. 409. § (2) és (3) bekezdésében megjelölt okokból engedélyezheti. A Kúria megállapította, hogy jelen ügyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték megegyezik a felperes keresetében kért marasztalási tőkeösszeggel (2 767 714 forint), ami nem haladja meg a Pp. 408. § (1) bekezdésében meghatározott összeget. Mivel az indítványozó Pp. 258. §-ának megsértésével kapcsolatban nem terjesztett elő a

felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben nem vizsgálta.

- [12] A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (3) bekezdését érintő második jogkérdés elbírálása során a Kúria megállapította, hogy a felperes indítványozó a felülvizsgálati kérelmét kizárólag jogszabálysértésre, míg a felülvizsgálati engedélyezése iránti kérelmét a Kúria által közzétett határozattól való eltérésre alapította. A Kúria végzése indokolásában kiemelte, hogy a Kúria következetes gyakorlata szerint a Pp. 409.§ (3) bekezdésére alapított engedélyezési kérelem érdemben csak akkor vizsgálható, ha a fél a felülvizsgálati kérelmét is a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapította. Következésképpen a két kérelem közötti közvetlen tartalmi összefüggés hiánya miatt a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem érdemben nem volt elbírálható, ezért a Kúria a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (3) bekezdésének megsértésével kapcsolatos engedélyezési kérelmet a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján teljes egészében visszautasította.
- [13] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Székesfehérvári Járásbíróság 5.P.20.681/2024/14. számú végzése, a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.394/2024/5. számú végzése, illetve a Kúria Pfv.II.20.205/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján. Az indítványozó továbbá kérte a Kecskeméti Járásbíróság 19.P.21.911/2013/30. számú ítéletének felülvizsgálatát is.
- [14] Az indítványozó elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével ellentétesnek tartotta Székesfehérvári Járásbíróság, valamint a Székesfehérvári Törvényszék végzését. Mindenekelőtt azt hangsúlyozta, hogy az eljáró bíróságok nem vizsgálták meg érdemben az indítványozó által kifogásolt alperes társasházi tulajdonostársakat képviselő ügyvéd részére szóló meghatalmazások valóságtartalmát, és indokolást sem adtak arra vonatkozóan, hogy az indítványozó által kifogásolt képviseleti nyilatkozatokat miért tekintették érvényesnek, vagy azokat miért nem vizsgálták meg érdemben. Ezen túlmenően az indítványozó álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való joga azáltal is sérült, hogy az eljáró bíróságok az alperes társasházi tulajdonostársak sortartásos kezesi helytállásra való kötelezését „ítélt dologra” (*res iudicata*) hivatkozva zárták ki, ezzel pedig indokolás nélkül figyelmen kívül hagyták azt, hogy mivel az általuk megjelölt előzményperben hozott ítélet nem térítette meg számára a társasházzal szemben fennálló teljes követelését, a meg nem térült összeg vonatkozásában jogerős és hatályos fizetési meghagyással rendelkezik.
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés sérelmét is állította. A tulajdonhoz való jog sérelmével összefüggésben előadta, hogy a jogerős fizetési meghagyás alapján fennálló követelése alkotmányos tulajdoni jogosultságot keletkeztet, e jogosultság érvényesítését mégis megtagadták az eljáró bíróságok. Az

indítványozó indokolása szerint a jogos tulajdonához való hozzájutás lehetetlenné tételével a bírósági döntések közvetlenül korlátozták a tulajdonhoz való alapjogát.

- [16] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme körében az indítványozó kiemelte, hogy ügyében a bíróságok olyan ellentmondásos, önkényes és érdemi vizsgálatot nélkülöző módon hoztak döntéseket, ami által a lefolytatott eljárások a jogállamiság szerves részét képező jogbiztonság követelményének sérelmét eredményezték.
- [17] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokait [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [18] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó a Kúria felülvizsgálatot visszautasító végzését 2025. április 1-én vette át, majd 2025. május 16. napján nyújtotta be az alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó tehát az alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben a törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [19] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [20] A Kúria a támadott végzéssel az indítványozó felülvizsgálati kérelmét mind a Pp. 258. §-ának megsértésével kapcsolatos részében, mind a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (3) bekezdésének megsértésével kapcsolatos engedélyezési kérelmére vonatkozóan visszautasította, azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal támadható. Így a Kúria jelen végzésével szemben volt helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]; 3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [21] Tekintettel arra, hogy a Kúria szerint a felülvizsgálat engedélyezése a törvényben foglalt követelmények nem megfelelő teljesítése alapján – tehát nem mérlegelésé folytán – nem lehetséges, valamint az indítványozó az Ügyrend 32. § (3) bekezdése szerint korábban sem nyújtott be a Kúria eljárásával párhuzamosan alkotmányjogi panaszt a jogerős döntés ellen, ezért azzal szemben elkésztett nyújtotta be az indítványozó az alkotmányjogi panaszt, így a Kúria végzésén keresztül annak az alaptörvény-ellenessége az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján nem vizsgálható

{3122/2024. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [20]}. Hasonlóképpen nem vizsgálható a Kecskeméti Járásbíróság 19.P.21.911/2013/30. számú ítélete sem, mivel azt az indítványozó nem támadta meg azt az Abtv. 30.§-a szerinti határidőben.

- [22] Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria végzését támadó elemében értékelte {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]}.
- [23] 3.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [24] Az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt követelményeknek a Kúria felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasító döntése tekintetében nem tesz eleget.
- [25] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, a támadott bírói döntéseket, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a Székesfehérvári Járásbíróság végzése, valamint a Székesfehérvári Törvényszék végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is, azonban a Kúria támadott végzése tekintetében nem tartalmaz önálló indokolást [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].
- [26] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltételei fennállnak-e, illetve a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e alapvetően nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági, hanem azon kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés {3068/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3127/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [36]}.
- [27] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés d) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró